

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a Mgr. Miroslavy Kašpírkové v právní věci žalobce: **L.Š.**, zastoupeného JUDr. Karlem Seidlem, advokátem se sídlem Jiráskova 2, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2013, č. j. 4223/DS/12-5**,

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy (dále též „správní orgán prvního stupně“ nebo „magistrát“), ze dne 28. 11. 2012, č. j. 5628/OD-BODY/12/Růž. Tímto rozhodnutím magistrát rozhodl ve věci záznamu počtu řidičem dosažených bodů v bodovém hodnocení dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), tak, že námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v evidenční kartě řidiče zamítl a provedený záznam bodů potvrdil.

I. Obsah žaloby

Žalobce v podané žalobě nejprve připomněl, že byl dne 21. 9. 2012 ve 13:30h kontrolován v ul. Karlovarská Policií České republiky (dále též „Policie ČR“), přičemž mu bylo kontrolujícím policistou sděleno, že se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, s čímž žalobce souhlasil a souhlasil i s projednáním uvedeného přestupku v blokovém řízení a s udělením pokuty ve výši 200 Kč. Žalobce uvedl, že se jednalo o situaci, kdy nebyl ve vozidle při jízdě připoután bezpečnostními pásy, a tato situace byla předmětem posuzování kontrolujícím policistou. Žalobce dále uvedl, že předmětný souhlas (s projednáním věci v blokovém řízení) udělil, neboť se domníval, že pokud je mu policistou sděleno, že se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona, pak tento přestupek měl spočívat v tom, že nebyl schopen policistovi doložit lékařské potvrzení o tom, že nemusí být ve vozidle připoután, a to zvláště za situace, kdy žalobce policistu upozornil, že takové potvrzení mu bylo příslušným lékařem vydáno (dne 19. 9. 2012, tj. několik dnů přede dnem, kdy dne 21. 9. 2012 došlo ke kontrole). Žalobce namítal, že takto chápal i skutkové okolnosti, které byly popsány v bloku Série DS/2011, S 0372868 – řidič za jízdy nepřipoután, tj. že žalobce nebyl připoután a nebyl schopen doložit lékařské potvrzení policistovi, že připoután být ze zdravotních důvodů nemusí s poukazem na skutečnost, že v minulosti prodělal dopravní nehodu, kdy kvůli závadě bezpečnostního pásu ve vozidle málem uhořel, a tedy má psychickou překážku se ve vozidle poutat.

Aniž tedy žalobce měl jakoukoliv vědomost o hodnocení kontrolovaného jednání jako přestupku spočívajícího v nepřipoutání se bezpečnostními pásy (namísto nepředložení lékařského potvrzení), se kterým je spojeno udělování bodového hodnocení, správní orgán prvního stupně žalobci za uvedený přestupek zapsal bodové ohodnocení, čímž žalobce dosáhl hranice 12 bodů (a došlo tedy ke ztrátě řidičského oprávnění). Žalobce připomněl, že již ve svém odvolání namítal, že správní orgán prvního stupně, byť v odůvodnění svého rozhodnutí (o námitkách proti záznamu bodů), uvedl, že postupoval podle zákona, a zejména že doplnil do spisu ověřené kopie zaslaných oznámení o uložení pokut v blokovém řízení od příslušných orgánů a údaje na nich porovnal s provedenými zápisy do evidenční karty řidiče (včetně prověření, zda byly za uvedené přestupky spadající do bodového hodnocení řidiče přiděleny body oprávněně podle ustanovení §123b zákona o silničním provozu), ve skutečnosti takto nepostupoval. Dle žalobce předložený blok ze dne 21. 9. 2012 neprokazuje spáchání přestupku, za který byly uděleny body, neboť ze strany žalobce byla porušena jen povinnost, za kterou se body neudělují (a přestupek není Policií ČR v předloženém bloku vymezen jednoznačně). Jak správně správní orgán prvního stupně uvedl, ve správním řízení by neměl jen automaticky zapisovat body do evidence řidičů, ale měl by sám posuzovat, zda jsou naplněny podmínky pro takový zápis, včetně posouzení věcné správnosti podkladových rozhodnutí, a právě tuto činnost správní orgán neprovedl náležitým způsobem.

Žalobce upozornil, že v odvolání odkázal i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 5 As 39/2010, podle kterého „*oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde*

zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů“. Podle citovaného názoru soudu je povinností správního orgánu v řízení o námitkách, které žalobce v tomto případě uplatnil, zabývat se tím, zda pachatel skutečně v daný den přestupek, který byl údajně projednán v blokovém řízení, spáchal, což v posuzovaném případě nebylo řádně ze strany správního orgánu prvního stupně učiněno.

Žalobce zopakoval, že nespochybňuje, že by nespáchal přestupek podle ustanovení §125c odst. 1 písm. k) zákona, avšak přestupek jiný, než za který mi byly uděleny body, kdy svůj souhlas k projednání věci v blokovém řízení žalobce spojil s věcí přestupku spočívajícího v nepředložení lékařského potvrzení, že nemusí být ve vozidle připoután. Správní orgán se však obsahem námitek žalobce řádně nezabýval, aby mohl posoudit, do jaké míry jsou oprávněné. Předmětem prováděného správního řízení mělo být zkoumání podkladového rozhodnutí (pokutového bloku) na základě námitek, kterými žalobce zpochybňoval jeho věcnou správnost, přičemž k tomuto ze strany správního orgánu vůbec nedošlo. Žalobce poukázal také na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 5 As 118/2011, dle kterého *„pokud stěžovatel byl již v době silniční kontroly osobou, která byla držitelem příslušného oprávnění o zdravotní indispozici, nemohl se dopustit skutkem spočívajícím v nepřipoutání se bezpečnostními pásy protiprávního jednání, za který by jej bylo lze postihnout, neboť zde zcela absentuje materiální stránka přestupku. Bez ohledu na skutečnost, zda stěžovatel listinu deklarující zdravotní indispozice (příslušné oprávnění) měl u sebe, de iure et de facto naplňoval dikci zákona, tzn. byl objektivně osobou, která nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů, což prokázal dodatečně potvrzením vydaným lékařem. Skutečnost, že stěžovatel nepředložil toto oprávnění policistovi při kontrole, mohla však naplňovat skutkovou podstatu jiného přestupku (např. § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích; přitom za spáchání tohoto přestupku se body nezaznamenávají)“.*

Žalobce dále namítal, že porovná-li obsah svého odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a obsah napadeného rozhodnutí žalovaného, je zřejmé, že se žalovaný ani nevypořádal se všemi uplatněnými námitkami, a tedy rozhodnutí je stíženo vadou nepřezkoumatelnosti. Žalovaný pak dle názoru žalobce postupoval ryze formalisticky, aniž by zohlednil konkrétní okolnosti posuzovaného případu. Žalobce taktéž poukázal na skutečnost, že již v podaném odvolání správnímu orgánu prvního stupně vytýkal, že nevyhověl a ani nerozhodl o žádosti žalobce na přerušení řízení s ohledem na žalobcem podaný návrh na přezkoumání postupu policisty při projednání a rozhodnutí v předmětném blokovém řízení. V řízení tak došlo k procesnímu pochybení, avšak žalovaný na tuto námitku ve vydaném rozhodnutí nijak nereagoval.

Žalobce se proto domníval, že byl postupem správních orgánů poškozen, neboť jednání, kterého se dopustil, materiálně nenaplnilo znaky uváděného přestupku. V této souvislosti pak namítal, že neměl jakýkoli důvod, proč by měl účelově uvádět něco, co by neodpovídalo skutečnosti, když bylo a je zřejmé, že uvedení existence lékařského potvrzení

bylo v jeho zájmu, nebylo možné potvrzení vytvářet zpětně, a proto zde ani nebylo logické odůvodnění pro tvrzení, že by žalobce existenci lékařského potvrzení kontrolujícímu policistovi neuvedl (pravděpodobnější se dle žalobce spíše jeví to, že jeho existenci policistovi tvrdil). Žalobce měl rovněž za to, že vůbec nebyly splněny podmínky pro projednání věci v blokovém řízení, když jednou z podmínek přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení je skutečnost, že osoba, která se měla přestupku dopustit, je ochotna pokutu zaplatit, a další podmínkou, jež musí být kumulativně s první podmínkou splněna, pak je, že přestupek je spolehlivě zjištěn. V případě, že by ten, kdo se měl dle názoru správního orgánu přestupku dopustit, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně by z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, pak nelze přestupek projednat v blokovém řízení. Za daného stavu se proto žalobce domníval, že v okamžiku, kdy policistovi sdělil, že má vydáno lékařské potvrzení o tom, že nemusí být připoután pásy, avšak toto potvrzení nebyl schopen předložit, nebyla splněna podmínka, že přestupek byl spolehlivě zjištěn. Ani tyto argumenty však správní orgány obou stupňů nezkoumaly. Žalobce doplnil, že o přezkum postupu správních orgánů požádal i veřejného ochránce práv, přičemž v žalobě shrnul závěry, k nimž veřejný ochránce práv ve svém stanovisku ze dne 15. 4. 2013 dospěl. Žalobce proto v závěru žaloby navrhl, aby krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě k jednotlivým námitkám uvedl, že z důvodu přesně vymezeného předmětu řízení o námitkách nemohl pominout existenci nikým nezrušeného pravomocného pokutového bloku Série DS/2011, S 0372868 díl A, který byl správním orgánem prvního stupně vyžádán v rámci uplatněných námitek. K opětovným argumentacím žalobce, že jeho objektivní zdravotní stav vylučoval možnost dopustit se dopravního přestupku spočívajícího v nesplnění zákonné povinnosti připoutat se za jízdy bezpečnostním pásem, žalovaný stejně jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že za situace, kdy se správní orgán prvního stupně vypořádal se způsobilostí a relevantností vyžádaného pravomocného rozhodnutí, nebylo možno provést opravu záznamu bodů. Dle žalovaného nelze přijmout tvrzení žalobce o povinnosti správních orgánů zjišťovat stav věci ohledně naplnění materiální stránky přestupku a nezákonnosti uložené pokuty, a to nejen s odkazem na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 96/2008 - 44, ale rovněž s ohledem na výsledek prověření ze strany Policie ČR, která neshledala důvod pro přezkumné řízení.

Žalovaný připomněl, že správní orgán prvního stupně je subjektem, který administrativně zpracovává a vede evidenci bodového hodnocení, a proto na něm nelze požadovat prokazování porušování vybraných povinností řidiče stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích. Není tedy oprávněn přezkoumávat pravomocná rozhodnutí jiných správních orgánů. Žalovaný tak setrval na svém závěru, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení práv žalobce a bylo vůči němu postupováno v souladu se zákonem. Závěrem proto navrhl žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítnout.

III. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného replikou, v níž znovu zopakoval, že nepochybně skutečnost, že spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, avšak spáchal jiný přestupek, než byl žalobci zaznamenán do evidenční karty. Na nesprávnosti postupu správních orgánů nemůže dle žalobce nic změnit ani poukaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 9 As 96/2008, neboť v posuzovaném případě se nejednalo o posouzení krajní nouze při jednání obviněného (a tedy povahy jednání obviněného jako takového), ale o posouzení toho, zda se žalobce jako obviněný mohl dopustit přestupku, který je policistou uváděn v oznámení, a zda vůbec byl osobou způsobilou ke spáchání uvedeného přestupku. Tvzení žalovaného obsažená v jeho vyjádření prokazují žalobcem uváděnou přílišnou formálnost bez prvku aktivního hodnocení zjištěných informací, o čemž svědčí i vyjádření žalovaného, že správní orgán *„jen zpracovává a vede evidenci bodového hodnocení a nelze po něm požadovat prokazování porušování vybraných povinností řidiče“*. Správnost názoru žalobce byla potvrzena i citovaným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 5 As 118/2011. Pokud pak žalobce žalovanému vytýkal, že ve svém rozhodnutí nezareagoval na námitky uvedené žalobcem v odvolání, ani ve vyjádření k žalobě žalovaný k tomuto žádné stanovisko nezaujal. Napadené rozhodnutí je tedy z tohoto důvodu nepřezkoumatelné. Žalobce tak setrval na podané žalobě a v závěru navrhl, aby jí krajský soud vyhověl.

IV. Skutkový základ projednávané věci

Z obsahu předloženého správního spisu krajský soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti podané žaloby:

Magistrát jako prvostupňový správní orgán vydal dne 24. 9. 2012 pod č. j. 5463/OD-BODY/12, oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu.

Žalobce reagoval na toto oznámení podáním námítky. Na základě výzvy k seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí žalobce v podání ze dne 10. 10. 2012 navrhl doplnit řízení o další důkazy k záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů, tj. k přestupku ze dne 21. 9. 2012. V této souvislosti uvedl, že v době spáchání přestupku žalobce měl platné potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů, na což při kontrole zasahujícího policistu upozornil. Lékařské potvrzení však ve vozidle nemohl najít. Protože policista nechtěl dále čekat, udělil pokutu ve výši 200 Kč. S výší pokuty žalobce souhlasil, přičemž byl přesvědčen, že tato se vztahovala k nepředložení lékařského potvrzení. Až na základě oznámení magistrátu o dosažení 12 bodů žalobce zjistil, že přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu znamená nepřipoutání bezpečnostním pásem a ztrátu 3 bodů. Žalobce dále uvedl, že může lékařské potvrzení doložit, a že tedy přestupek měl být kvalifikován s bodovým hodnocením 0.

Správní orgán prvního stupně si proto vyžádal ověřenou kopii pokutového bloku, a to pokutového bloku Série DS/2011, č. S 0372868, dílu A, z něhož jsou patrné následující skutečnosti: *jméno a příjmení L.Š., rodné číslo/datum narození..., bydliště ..., pokuta uložena za přeštek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, totožnost ověřena OP: ..., doba, místo a popis přestupkového jednání 13.30 hod. Chodov, ul. Karlovarská, řidič za jízdy nepřipoután 21. 9. 2012, celková výše uložené pokuty 200 Kč.* V horní části pokutového bloku je uveden údaj o typu a registrační značce vozidla FORD ... Pokutový blok dále obsahuje údaj o místě a datu vystavení: v Chodov dne 21. 9. 2012, otisk úředního razítka Policie České republiky, podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby a dále údaj o potvrzení převzetí dílu B pokutového bloku dne 21. 9. 2012 včetně podpisu přestupce (žalobce).

Následně magistrát vydal dne 28. 11. 2012, č. j. 5628/OD-BODY/12/Růž, rozhodnutí, kterým námitky žalobce jako nedůvodné zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že předmětný pokutový blok obsahuje popis skutku shodný se zasláným oznámením, dle kterého řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Pokutový blok dále obsahuje výši uložené pokuty v blokovém řízení v hodnotě 200 Kč na místě zaplacenou, jméno a příjmení přestupce, adresu trvalého bydliště, je uveden i doklad sloužící k ověření totožnosti a jeho číslo, včetně tovární a registrační značky kontrolovaného vozidla. Pokutový blok byl taktéž opatřen razítkem policie, přičemž obsahuje jméno a podpis policisty, který pokutu udělil, jeho služební číslo a hodnost. Převzetí bloku dílu B a souhlas žalobce byl stvrzen jeho podpisem. Pokutový blok tak dle prvostupňového správního orgánu splňoval předepsané náležitosti a byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Žalobce se v namítané věci podrobil rozhodnutí v blokovém řízení, čímž se zbavil svého práva na projednání věci v přestupkovém řízení. Prvostupňový správní orgán dále uvedl, že v řízení o námitkách je předmětem posouzení, zda záznamy bodů byly provedeny v souladu se zákonem o silničním provozu, tj. zda pokladem pro záznam bodů bylo způsobilé pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. I v tomto řízení platí zásada presumpce správnosti vydaných aktů orgánů veřejné moci. K posouzení samotného přestupkového jednání jsou pak určeny správní orgány, které vedou řízení o přestupcích jako takových, v tomto případě tedy Policie ČR. K návrhu žalobce na přerušení řízení prvostupňový správní orgán uvedl, že postupoval v souladu s § 123f zákona o silničním provozu, který upravuje postup správního řízení o námitkách, a dle kterého je přerušení řízení možné pouze s odkazem na ustanovení § 123f odst. 4 zákona, nikoli však z důvodu žádosti o přezkumné řízení.

Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil odvoláním, v němž uplatnil shodné námitky jako v podané žalobě. Žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 2. 2013, č. j. 4223/DS/12-5, odvolání žalobce jako nedůvodné zamítl. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že námitky žalobce i jím podané odvolání spočívaly ve vyslovení nesouhlasu se zjištěním Policie ČR o nepřipoutání se za jízdy řidičem dne 21. 9. 2012. Správní orgány měly k dispozici podklady včetně předmětného pokutového bloku a sdělení Policie ČR o zamítnutí podnětu žalobce k přezkumnému řízení. Žalovaný zdůraznil, že průběh zjišťování porušení povinnosti řidiče Policií ČR není v pravomoci správních orgánů provádějících administrativní zaznamenávání bodového hodnocení, ani žalovaného jako odvolacího orgánu rozhodujícího ve věci odůvodněnosti podaných námitek žalobce proti provedenému záznamu bodů. Požadavek na

přerušení řízení o námitkách tak žalovaný považoval za lichý právě s ohledem na závěry Policie ČR o prověření požadavku žalobce na přezkum předmětného pokutového bloku. Žalovaný tak uzavřel, že dokazování porušení povinností žalobce není a nemůže být předmětem řízení o námitkách proti záznamům bodů v registru řidiče.

V. Posouzení věci krajským soudem

Vzhledem k tomu, že žalobce souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a žalovaný ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení výzvy nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, ačkoli byl poučen o tom, že nevyjádří-li svůj nesouhlas, bude se mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), o věci samé bez jednání.

Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Podle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu platí, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).

Krajský soud pak v této souvislosti na úvod podotýká, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízeními o námitkách proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného

prostředku a formulování jednotlivých námitek (pozn.: zvýraznění podtržením doplněno krajským soudem).

Jak Nejvyšší správní soud uvedl již ve svém rozhodnutí ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, dostupném na www.nssoud.cz, „[...] v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, a přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku, lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem. [...] Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“ – pozn.: zvýraznění podtržením doplněno krajským soudem.

Pokud jde o záznam bodů v evidenční kartě řidiče vztahující se k přestupku ze dne 21. 9. 2012, žalobce v podané žalobě namítal, že souhlasil s tím, že se tohoto dne dopustil přestupku a souhlasil také s jeho projednáním v blokovém řízení a udělením pokuty ve výši 200 Kč. Namítal však, že uvedený souhlas udělil, neboť se domníval, že přestupek spočívá v tom, že nebyl schopen kontrolujícímu policistovi doložit své lékařské potvrzení o tom, že nemusí být ve vozidle připoután bezpečnostními pásy, tj. za porušení povinnosti, za kterou se body neudělují. Takto žalobce (jak uvedl v žalobě) také chápal skutkové okolnosti popsané policistou ve sporném pokutovém bloku Série DS/2011, S 0372868 – řidič za jízdy nepřipoután.

K takto uplatněné námitce krajský soud uvádí, že předmětný pokutový blok obsahuje zcela jednoznačný popis skutku, a to „řidič za jízdy nepřipoután“, který nevzbuzuje žádné pochybnosti o povaze jednání, jehož se žalobce dopustil. Je bez jakýchkoli pochybností zřejmé, že přestupek žalobce popsaný v pokutovém bloku spočíval v porušení jeho povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Popis vytýkaného jednání v pokutovém bloku je srozumitelný, je napsán čitelně a žalobce takto popsané skutkové okolnosti a souhlas s nimi potvrdil svým podpisem na pokutovém bloku. Prvostupňový správní orgán tak provedl záznam bodů na základě způsobilého podkladu, tj. pravomocného pokutového bloku, u kterého správní orgán provádějící záznam nemohl posuzovat jeho zákonnost a věcnou správnost, jak se žalobce mylně domníval. Přestože tedy žalobce v řízení o námitkách dodatečně doložil své lékařské potvrzení datované dne 19. 9. 2012 (tj. dva dny předtím, než došlo k uvedenému přestupku) a argumentoval tím, že se domníval, že je pokutován za to, že

policistovi nebyl schopen toto potvrzení předložit, jedná se o okolnosti, které správní orgán provádějící záznam nebyl oprávněn posuzovat, neboť se týkaly zjišťování skutkových okolností předmětného přestupku, k nimž nebyl oprávněn.

V daném případě přitom správní orgány měly k dispozici předmětný pokutový blok, který z hlediska své způsobilosti pro záznam bodů nevykazuje jakékoli vady. Tím se tedy situace v nyní projednávané věci odlišuje od okolností, které Nejvyšší správní soud řešil již v rozhodnutí ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, a zejména v rozhodnutí ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103, dostupném na www.nssoud.cz. V posledně uvedeném případě posuzovaném Nejvyšším správním soudem totiž správní orgány provedly záznam bodů toliko na základě oznámení Policie ČR s popisem skutku: *nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem*, aniž by si ovšem vyžádaly příslušný pokutový blok. Proto v situaci, kdy žalobce předložil zdravotní potvrzení, že není povinen se bezpečnostním pásem poutat ze zdravotních důvodů, a v důsledku toho činil sporným, jakého přestupku se vůbec měl dopustit, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tyto skutečnosti nebyly (právě pro absenci předmětného pokutového bloku) v řízení postaveny najisto a závěry správních orgánů nemají oporu ve spisovém materiálu, resp. se opírají o skutečnosti v řízení nezjišťované.

O takový případ se však v posuzované věci nejednalo. V daném případě správní orgány opřely své rozhodnutí o pravomocné rozhodnutí vydané v blokovém řízení, které je srozumitelné, je v něm určitým způsobem popsáno jednání žalobce a identifikován přestupek, jehož se měl žalobce dopustit (tj. „*řidič za jízdy nepřipoután*“), a pokud žalobce s tímto slovním popisem skutku nesouhlasil, bylo na něm, aby tento pokutový blok a vše v něm uvedené nepotvrdil svým podpisem, v důsledku čehož by se sporné skutečnosti staly předmětem posouzení ve správním řízení. Žalobce však pokutový blok podepsal, čímž vyslovil svůj souhlas s učiněnými zjištěními, které spolehlivě z předmětného pokutového bloku vyplývají. Pokutovému bloku tak svědčí presumpce správnosti a správní orgány provádějící záznam z něj byly povinny vycházet. Nelze přitom žalovanému vytýkat, že se v odůvodnění rozhodnutí přímo nezabýval citovanými rozsudky Nejvyššího správního soudu, zejména rozsudkem ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103, a k jeho závěrům se v rozhodnutí nevyjádřil. Krajský soud pokládá za podstatné, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný výslovně uvedl, že na pokutovém bloku namítaného přestupku neshledal žádné nedostatky ani nesrovnalosti, které by byly v rozporu se zaslaným oznámením Policie ČR, blok splnil předepsané náležitosti, a tedy byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Žalobce se svým podpisem podrobil tomuto rozhodnutí vydanému v blokovém řízení, čímž se zbavil práva na projednání věci v přestupkovém řízení. Žalovaný dále uvedl, že k posouzení samotného namítaného přestupkového jednání jsou určeny správní orgány, které vedou řízení o přestupcích jako takových, tj. v daném případě Policie ČR. Takto učiněným závěrům nelze nic vytknout. Správní orgány provádějící záznam tak nebyly oprávněny v této věci zkoumat, zda a jaké konkrétní skutečnosti žalobce sděloval na místě samém kontrolujícímu policistovi a že se v této souvislosti domníval, že je pokutován za nedoložení lékařského potvrzení. Toto jsou skutečnosti, které věcně zpochybňují správnost předmětného pokutového bloku a které tedy (jak již bylo uvedeno výše) správním orgánům v řízení o námitkách nepřísluší posuzovat. Takto uplatněným žalobním námitkám proto krajský soud nemohl přisvědčit.

Vytýkal-li pak žalobce správním orgánům také procesní pochybení spočívající v tom, že žalovaný nereagoval na námitku žalobce uplatněnou v odvolání týkající se jeho návrhu na přerušení řízení, které správní orgán prvního stupně nevyhověl a zejména o ní nerozhodl, a že rozhodnutí žalovaného je nutno v důsledku nevypořádání se se všemi námitkami pokládat za nepřezkoumatelné, ani tyto námitky nelze považovat za důvodné.

V této souvislosti je třeba připomenout, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán, apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda se správní orgány v rozhodnutí vypořádaly se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedly, jaké skutečnosti vzaly při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčily, jakými úvahami byly ve svém rozhodování vedeny, o které důkazy opřely svá skutková zjištění a které důvody je vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.

Vychází-li krajský soud z výše uvedených závěrů, jakož i ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, pak je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí tyto základní náležitosti nepostrádá, a tedy není vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek odůvodnění zatíženo.

Krajský soud v této souvislosti připomíná, že prvostupňové správní rozhodnutí se (byť stručnějším způsobem) vypořádalo s uplatněními námitkami žalobce, včetně toho, proč správní orgán nepřistoupil k požadovanému přerušení řízení. Dle krajského soudu tak odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí plně odpovídá nárokům, které na odůvodnění rozhodnutí klade správní řád, neboť z něj bez pochybností vyplývá, co bylo podkladem pro jeho vydání, jaké úvahy správní orgán prvního stupně učinil a na základě jakých právních předpisů rozhodoval. Závěry, k nimž prvostupňový správní orgán dospěl, jsou srozumitelné a přesvědčivě odůvodněny.

Pokud jde o napadené rozhodnutí žalovaného, ani ve vztahu k tomuto rozhodnutí krajský soud nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů neshledal. Stejně jako v případě prvostupňového rozhodnutí je i zde možno konstatovat, že napadené rozhodnutí žalovaného naplňuje požadavky, které na něj klade správní řád v ustanovení § 68 odst. 3, neboť z něj lze bez pochybností dovodit, jakými úvahami byl žalovaný veden ve svém rozhodování, na základě jakých podkladů k těmto závěrům dospěl a jaké právní předpisy ve věci aplikoval. V dané věci tak odůvodnění žalobou napadeného správního rozhodnutí i prvostupňového správního rozhodnutí umožňují jejich řádný přezkum a ověření skutečnosti, zda na straně správních orgánů nedošlo ke svévolnému rozhodování. Z rozhodnutí jsou v této souvislosti patrné závěry, které správní orgány ve vztahu k uplatněným námitkám žalobce zaujaly, včetně námitky týkající se přerušení řízení, na základě jakých skutečností k nim dospěly a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídily. Obě vydaná rozhodnutí proto nelze pokládat za

nepřezkoumatelná pro nedostatek odůvodnění a ani s těmito námitkami se krajský soud neztotožnil.

K poukazům žalobce na závěry obsažené ve stanovisku veřejného ochránce práv ze dne 15. 4. 2013, krajský soud závěrem podotýká, že jím není ve své rozhodovací činnosti vázán.

Krajský soud tak neshledal, že by se žalovaný náležitě nevypořádal s námitkami žalobce, že by nezjistil stav věci a že by žalobce zkrátil na jeho právech. Krajský soud je naopak toho názoru, že v daném případě byl z výše uvedených důvodů záznam bodů proveden na základě způsobilého podkladu (pokutového bloku) a zaznamenaný počet bodů odpovídal příloze zákona o silničním provozu. Krajský soud tak ve shodě se správními orgány dospěl k závěru, že zde nebyly dány zákonné podmínky k provedení opravy záznamu o dosaženém počtu bodů dle § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu tak, jak žalobce požadoval.

VI. Závěr a náklady řízení

Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů účastníků řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Žalovaný nadto ve svém vyjádření k žalobě i při ústním jednání soudu uvedl, že v případě úspěchu ve věci nebude náhradu nákladů řízení požadovat. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. srpna 2014

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová